

टडा

टडदारु, क्री, (टडत्वनाशकं दारु यस्य ।) टड-
दारुकट्टः । यथा, राजनिर्घण्टे ।

“टडदारुद्वयं गौल्यं पिच्छिलं कफवातशुतु ।
वयं काशामदोषघ्नं हिनोयं खल्ववीर्यदम् ॥”

टडनाभिः, त्रि, (टडः प्रट्टो नाभिर्यस्य ।) उन्नत-
नाभिः । गौडनाभियुक्तवृत्ति इति भाषा ।
तत्पर्यायः । तुच्छिलः २ तुच्छिमः ३ । इत्यमरः ॥

टडप्रपितामहः, पुं, (प्रपितामहाद्दुः ।) प्रपिता-
महतातः । इति शब्दरत्नावली । तत्र कन्यायाः
सपिच्छता नास्ति । यथा । तेनात्मपक्षे टड-
प्रपितामहे सापिच्छा निवर्तते इति प्रतिपादि-
तम् । अतएव प्रपितामहभ्रात्रा तत्सन्ततिभिः
सह सापिच्छाभावान् कन्याजननमरणयोस्तेषां
सपिच्छाशौचं नास्ति किन्तु समानोदकनिमित्त-
मेवाशौचमिति । इति शुद्धितत्त्वम् ॥

टडवला, क्री, (टडा वला ।) महासमझा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

टडराजः, पुं, अन्ववेतसः । यथा,—
“अत्यन्तो टडराजश्च दावेतौ तत्र कीर्तितौ ॥”
इति कैचित् ॥

टडवाहनः, पुं, आन्ववचः । यथा । सुपको टड-
वाहनः । इति कैचित् ॥

टडविभौतकः, पुं, (टडः प्रट्टो विभौतक इव ।)
आन्वतातकः । इति शब्दमाला ॥

टडअवाः, [सु] पुं, (टडात् टडस्यतेः ऋणोतीति ।
शु + असन् । “टडेभ्यः ऋणोतीति टडअवाः ।”
इत्यञ्जलदत्तः । ४ । २२६ । “टडं प्रभूतं अवं
अवर्षं षोचं हविल्लं चयमम्रं वा यस्य ॥” इति
ऋग्भाष्ये सायणः । १ । ८६ । ६ । “टडं अवा
घनं कीर्तित्वा यस्य ॥” इति वेददीपे महीधरः ।
१० । ६ । इन्द्रः । इत्यमरः ॥

टडसूचः, पुं, टडानां समूहः । तत्पर्यायः । बाह्व-
कम् । इत्यमरः । २ । ६ । ४० ॥

टडसूत्रकं, क्री, (टडस्य सूत्रम् । ततः सूत्रं
कन् ।) इन्द्रतूलम् । उड़ीर खता इति भाषा ।
यथा, हारावल्याम् ।

“टडसूत्रकमिवाहुरिन्द्रतूलं मनोविषयः ।
श्रीशुद्धाद्यं यंशकं वाततुल्यं मरुहजम् ॥”

टडा, क्री, (टड + टाप् ।) मत्तयौवना । उड़ी
इति भाषा । तत्पर्यायः । पलिक्री २ । इत्य-
मरः ॥ पलित्ता ३ । इति भरतः ॥ स्वविरा ४
निष्कजा ५ जरती ६ गतार्त्तवा ७ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ तदवस्थाकाजो यथा,—
“आमोडशाङ्गवेङ्गला तरुणी त्रिशता मता ।
पञ्चपञ्चाशतः प्रौढा टडा भवति तत्परम् ॥”
इति कालिदासः ॥ * ॥

अपि च ।

“दावेति गीयते नारी यावद्वर्षाणि षोडश ।
ततस्तु तरुणी त्रैया त्रिंशद्वत्सरावधि ।
तद्दूर्धमधिकरूढा स्यात् पञ्चाशद्वत्सरावधि ।
टडा तत्परतो त्रैया स्रतोत्सवर्ष्मता ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

टडिः

तस्याः सम्भोगो होषो यथा,—
“वाला तु प्राणदा प्रोक्ता युवती प्राणहारिणी ।
प्रौढा करोति टडलं टडा मरणमादिशेत् ।
निदाघशरदोर्भाला प्रौढा वर्वावसन्त्योः ।
हेमन्ते शिशिरे योग्या न टडा कापि शस्यते ॥
नार्त्तवे षोडशाद्वर्षान् सप्तधाः परतो न च ।
आडुष्कामो नरः शोभिः संयोगं कर्तुमर्हति ॥
पञ्चपञ्चाशतो नारी सप्तसप्ततितः पुमान् ।
दावेतौ न प्रकथेते प्रकथेते विपर्ययात् ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

“शुष्कं मांसं श्लथो टडा बालाकं स्तरुणं दधि ।
प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यः प्राणहराणि घट्ट ॥”
इति चाणक्यम् ॥ * ॥

अडुठः । इति शब्दरत्नावली । महाश्राव-
णिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

टडाकुलिः, क्री, (टडा अकुलिः ।) हस्तपादयोः
सूलाकुलिः । वृड अकुल इति भाषा । तत्-
पर्यायः । अडुठः २ टडा ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

टडिः, क्री, (टड + क्तिन् ।) अटवर्गान्तर्गतौ-
वधविशेषः । तत्पर्यायः । योग्या २ ऋडिः ३
विडिः ४ लक्ष्मीः ५ । इत्यमरः ॥ पुटदा ६ टडि-
दात्री ७ मङ्गला ८ श्रीः ९ सम्यत् १० आश्रीः
११ जनेटा १२ भूतिः १३ सत् १४ सुखम् १५
जीवभद्रा १६ । अस्या गुणाः ।

“ऋडिवृद्धिश्च मधुरा सुस्निग्धा तिक्तश्रीतला ।
रूपमेधाकरी ज्येष्ठकुष्ठक्रिमिहरा परा ।
प्रयोगेज्जनयोरेकं यथाशक्तं प्रयोजयेत् ।
तत्र यदातुमिडिः स्थापयमप्यत्र योजयेत् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

ऋडिट्टोत्पत्तिलक्षणाभगुणाः ।

“ऋडिवृद्धिश्च कन्दौ द्वौ भवतः कोवयामले ।
श्वेतलोमान्वितः कन्दो जताजातः सन्त्युक्तः ।
स एव ऋडिवृद्धिश्च भेदमप्येतयोर्भवे ।
तूलयज्यसमा ऋडिर्वाभावर्षफला च वा ॥

टडिस्तु दृष्टिजावर्षफला प्रोक्ता महर्षिभिः ।
ऋडिर्वाग्या विडिकस्यां टडेरप्याश्रया इमे ॥
ऋडिर्वाग्या विदोषो शुक्रणा मधुरा गुरः ।
प्राक्शैत्यैकरी रश्मिरत्नपित्तनिनाशिनौ ॥
टडिर्गर्भप्रदा शीता वृद्धौ मधुरा ख्दुया ।
तस्या पिताश्रमनो चतकावचनपहा ॥
राज्ञामप्यटवर्गस्तु वतोऽयमतिदुर्लभः ।
तस्मादस्य प्रतिनिधिं यद्विवाचदुग्धं भिषक् ॥”
सुखसदृशः प्रतिनिधिः ॥ * ॥ एतस्य प्रतिनिधि-
माह ।

“भेदा जीवककाकोली ऋडिदन्तेऽपि चावणि ।
परीतिदार्ढ्यमन्यावाराशौचं क्रमात् शिषेत् ॥”
भेदा महाभेदास्थाने शतावरीन्द्वयं जीवकर्मक-
स्थाने विदारीन्द्वयं काकलीश्रीकाकोलीस्थाने-
न्द्वयमन्यान्द्वयं ऋडिट्टिकादि वाराशौकन्दं
गुणैस्तुल्यं शिषेत् । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

नौतिवेदिनां चवादिभिवर्गान्तर्गतवर्गविशेषः ।
इत्यमरः । नौतिवेदिनां नौतिशास्त्रज्ञानां
चवादिभिवर्गः । अन्येषाम् धर्मकामार्थः
पूर्वमुक्तः । अटवर्गस्यापचयः चयः । तस्यैवोप-
चयो टडिः । तस्य नोपचयो नाप्यपचयः
स्थानम् । अटवर्गो यथा,—
कृषिर्वाणिक्ययो दुर्गं सेतुः कुञ्जरवन्धनम् ।
कन्याकरवनादानं सैन्यापान्च विवेक्षणम् ॥
अटवर्गः स्मृतो राज्ञामिति भरतः ॥ * ॥
वर्द्धनम् । तत्पर्यायः । स्फातिः २ । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः । १२ । १२४ ।
“एव सर्वान्धि भूतानि पञ्चभिर्वाण्यं ऋषिभिः ।
जन्मटडिच्यैर्नित्यं संसारयति चक्रवत् ॥”)
विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतेकादशयोगः ।
तत्र जातफलं यथा,—
“प्रकृतिकाशे यदि टडियोगो
नरः सुभोगो विनयान्वितश्च ।
धनप्रयोगश्चैवैव दृष्टो दृष्टो
विचक्षणः स्यात् क्रयविक्रयाभ्याम् ॥”
इति कीट्टीप्रदीपः ॥ * ॥
कलान्तरम् । सुट्ट इति भाषा । अशुद्धः ।
बन्दिः । इति मेदिनी । (यथा, शिशुपाल-
वधे । १५ । १ ।
“अथ तत्र पाकुतनयेन
सदसि विहितं मधुद्विषः ।
मानमसहत् न चेदितिः
परटडित्तरि मनो हि मानिनाम् ॥”)
टडिग्रहनिधयो यथा,—
“अश्रीतिभागे टडिः स्यान्मासि मासि सवन्धके ।
वर्षक्रमात्कृतं दिनचतुष्पक्षकमन्यथा ॥”
मासि मासि प्रतिमासं बन्धकं विन्यासाद्यं यदा-
धीयते आधिरिति यावत् । बन्धकेन सह वर्षत
इति सवन्धकः प्रयोगस्तस्मिन् सवन्धके प्रयोगे
प्रयुक्तस्य दशस्थाश्रीतितमो भागो टडिर्घन्यां
भवति । अन्यथा बन्धकरहिते प्रयोगे वर्षानां
त्राक्षबादीनां क्रमेण द्वित्रिचतुःपक्षकं शतं धर्मो
भवति । त्राक्षबादीनां क्रमेण द्वित्रिचतुःपक्षकं शतम् । चन्द्रिये
चिक्रम् । वैश्वे चतुष्कम् । मृदे पञ्चकम् । मासि
मासीलेषः । वा वा चणो वा चणारी वा पञ्च वा
इति द्वित्रिचतुःपक्षाः । द्वित्रिचतुःपक्षा आसन्
शते टडिर्द्वयत इति द्वित्रिचतुःपक्षकं शतम् ।
तदसिन् टड्या यन्नाभ्युत्थोपदा दीयते इति
कन् । इयं टडिर्मासि मासि शक्यत इति
काशिका । इवमेव टडिर्दशगणनया विभक्त्या
प्रतिदिवसं शक्यमाना काशिका भवति । तथा च
वारदेन ।
“काशिका काशिका चैव कारिता च तथा परा ।
चक्रटडिश्च शास्त्रेण तस्य टडिस्तुभिधा ॥”
इत्युक्तम् ॥
“कावाविरोधिनी शक्यत् पञ्चपादादि काशिका ।
प्रतिमासं सवन्ती वा टडिः सा काशिका मता ॥
टडिः वा कारिता नाम बन्धकेन कथं कृता ।
टडेरिति पुनर्वृद्धिश्चक्रटडिर्दाहृतेति ॥”